

Britta — folkbildare och bibliotekarie — Bättre jobb finns inte

— Vi var många syskon i hemmet och det var ransonering på fotogen därför sysslade vi med högläsning så att alla fick del av böckerna. Det var högtidsstunder när vi läste och det väckte mitt intresse för litteratur som så småningom ledde till att jag blev bibliotekarie. Det är Britta Falkeborn som berättar, när hon som nybliven pensionär tar det lugnt hemma i villan i Stigtomta.

Egentligen stämmer det inte att Britta kan ta det lugnt eftersom det har varit "fullt hus" sedan hon pensionerades i maj.

— Ännu har jag inte kunnat ta det lugnt som pensionär, säger hon. Britta Falkeborn arbetade som bibliotekarie i Stigtomta fram till sin 65-årsdag. Men det är inte bara om litteratur som Britta pratar, hon har varit folkbildare och anser att det är lika viktigt som att läsa böcker. Ja, egentligen går det inte att skilja det ena från det andra.

Uppväxt i skärgården

Britta växte upp på en ö i S:t Anna skärgård och efter skolan kom hon så småningom till Värnamo folkhögskola med kristen-etisk inriktning. Innan dess hade hon kommit i kontakt med frivilliga studier via NTO och JUF (jordbrukarnas ungdomsförbund) och dess Studiecirklar.

— Det är väldigt svårt att försöka sammanfatta sitt liv. Jag skulle behöva skriva en hel bok om varje folkbildare jag har träffat och då har jag ändå bara berört den delen av mitt arbete, säger Britta.

Folkbildningen har tagit stor del av Brittans liv. Hon var med när Liberala studieförbundet startade Breviks folkhögskola "det blev mitt andra hem". Hon arbetade också som ungdomsinstruktör i Östergötland och Sörmland. Och när kriget kom gick hon med i Lottakåren.

I början på 1950-talet kom Britta till Stigtomta och där var hon engagerad i dåvarande Stigtomta kommun. Hon satt med i många av nämnderna och styrelserna och hon fick uppleva den stora utbyggnaden av Stigtomta samhälle. Att Stigtomta växte satte sina spår i biblioteket.

— Vi har haft mycket utlånat från fackavdelningen. Många som flyttade hit ville lära sig hur man sköter sin trädgård och många ville läsa böcker om barnpsykologi och barnuppfostran, berättar Britta.

Bästa jobbet

— Jag kan inte tänka mig ett roligare jobb än som bibliotekarie, säger Britta. Hon tycker också att samarbetet med huvudbiblioteket i Nyköping har fungerat bra.

— Jag är nöjd och tycker nog att vi har fått det vi har behövt och begärt. Jag tycker också att förståelsen från huvudbiblioteket gentemot det här lilla biblioteket har varit bra.

Folkbildningen viktig

Hon återkommer gång på gång till folkbildningsarbetet och hur viktigt det har varit för henne.

— Jag tycker att en bibliotekarie ska kunna vara något av en folkbildare och kunna biträda bildningsförbund om det behövs. När Britta flyttade till Stigtomta var hon med och drev föreläsningsföreningen och det var många kända föreläsare som framträdde där.

— Det är synd att det inte finns sådana föreningar kvar säger hon, men det kanske beror på att människor idag har svårt att sitta ner och lyssna. Det finns så många störande faktorer runt omkring, inte minst TV.

I hemmet i Stigtomta förekommer det en hel del högläsning.

— När min make tröttnar på att lyssna, då fortsätter jag och läser för vår hund i stället, säger Britta Falkeborn innan hon går ut i trädgården för att plocka av de sista vinbären.

Brita Elisabet Forsström föddes 26 juni 1921 i S:t Anna, Östergötland. Hon var nummer fem i en syskonskara av åtta syskon. *Nils (dog som liten efter smittkoppsvaccin), Olle f 1912, Margareta f 1916, Marianne f 1919, Britta f 1921, Karl-Inge f 1922, Ingalill f 1924 och Vera f 1927.*

Föräldrar: Johan Albert Forsström född 1878 och Amanda Elisabet Österman född 1889. Familjen var bosatt i Vrångö, de flyttade 1925 till Emtevik.

Tillägg 2022-01-02: Britta var gift med Christian Falkeborn och fick med honom barnen Christina, Birgitta och Eva-Lotta. Britta avled 1993.

Stigtomta Hembygdsförening har tänkt att i bokform ge ut Brittias skrifter som varit publicerade i ett antal tidningar. Hoppas det blir av!